

P O S U D E K

diplomové práce Jiřího B u r e š e , Gutova 42, 100 00 Praha 4 na téma

"Veřejné dražby a aukce, elektronické dražby a aukce"

Na 112 str. včetně seznamu použitých informací zaměřuje autor pozornost na aukce a dražby v kontextu vývoje české legislativy, na úpravu aukce a dražeb dle platné české legislativy, na požadavky a doporučení vydané EU v oblasti elektronických aukcí a dražeb, na varianty v posléze uvedených vě-
cech.

Autorovi nelze upřít snahu podat ucelený přehled o dražbách, popřípadě aukcích, jak se postupně vyvíjela právní úprava těchto způsobů zpeněžení věcí, jak tomu je v tomto ohledu za současné české právní úpravy a jaké jsou tendence využívání těchto institutů pro futuro.

Shrnutí uvedených poznatků do jednoho díla je nepochybně přínosné pro orientaci v dané problematice, popřípadě jako pomůcka interpretační. Při tak dokonalé orientaci autora o dřívějších i současných právních úpravách uvedených způsobů zpeněžení věcí je pro čtenáře zklamáním, že se z textu práce nedozvídá, který z uvedených způsobů zpeněžení věcí, popřípadě který z dražebních prodejů (veřejné dražby prováděné dražebníky a dražby /kovněž veřejné/ prováděné soudy jsou z hlediska výtežnosti a hlavně z hlediska výše uspokojení vymáhaných pohledávek efektivnější. To, že konání veřejných dražeb přináší dražitelům, popřípadě i notářům slušné odměny, je druhotnou věcí, je třeba veřejnost přesvědčit, že nastoupená cesta v tomto směru vzdor nákladům s ní spojeným má své přednosti před tradičním zpeněžením věci při výkonu rozhodnutí soudem.

Vyskytují-li se již v názvu práce termíny "aukce" a "veřejné dražby", bylo by namíste uvést, jde-li o synonyma, anebo zda jsou mezi oběma způsoby zpeněžení věcí nějaké rozdíly, ať již v kladném či záporném smyslu. Chybí zde v této souvislosti zmínka o judikatuře, jak ta s těmito pojmy pracuje, jak je to s odpovědností za věcné a právní ^{vady} věci prodaného předmětu.

Autor textem na str. 6 dole i na str. 107 vzbudil ve čtenáři zvědavost v tom, o jaké pletichy při veřejných dražbách či pokusy o pletichy při uvedených způsobech zpeněžování věci jde

či může jít, která po přečtení práce zůstala - žel - neuspokojena. Pro někoho, kdo si zjednal tak rozsáhlý přehled o právních úpravách, by nemohlo být jistě za-těžko upozornit na různé "podivnosti" vyskytující se v praxi zejména na straně v úvahu přicházejících dražitelů. Odpověď na ^{tyto} ~~tyto~~ zavrženíhodné jevy by mohla dát judikatura, z níž by bylo možno čerpat návod, jak takovým "pletichám" předcházet.

Co se týče prodeje provozních jednotek podle zák.č. 427/1990 Sb., stálo by za pozornost, že vydražiteli daňové předpisy umožňovaly, aby z rozdílu mezi nejvyšším podáním a účetní cenou jednotky si každý kalendářní rok po dobu ⁵deíti let odečítal 1/10 jako srážku daňového základu daně z příjmu.

Považují práci za způsobilou k obhajobě, hodnotím ji známkou velmi dobře.

7.4.2006

doc. JUDr. Jiří Mikeš